

Sygn. akt II KK 337/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Dariusz Świecki

Protokolant Anna Janczak

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 kpk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 15 stycznia 2013 r.,

sprawy **T. G.**

skazanego z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 16 lipca 2012 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 27 lutego 2012 r.,

p o s t a n o w i ł:

I. uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W.,

II. zarządza zwrot opłaty kasacyjnej oskarżonemu T. G.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 lipca 2012 r. Sąd Okręgowy w W. utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego z dnia 27 lutego 2012 r., uznający T. G. za winnego popełnienia wspólnie z ustaloną osobą nieletnią w dniu 30 czerwca 2009 r. w W.

przestępstwa kradzieży perfum „Givenchy” o wartości 291 zł na szkodę sklepu „Galeria Centrum”, tj. czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Za przypisane przestępstwo oskarżony został skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę 20 stawek dziennych po 10 złotych każda.

Od wyroku Sądu odwoławczego kasacją na korzyść skazanego T. G. wywiódł obrońca, zarzucając rażące naruszenie prawa procesowego, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, mianowicie:

- art. 450 § 3 k.p.k., art. 453 § 2 k.p.k. i art. 6 k.p.k. w zw. z art. 117 § 2 k.p.k. i art. 133 § 2 k.p.k. polegające na przeprowadzeniu rozprawy apelacyjnej przez Sąd Okręgowy w W. podczas nieobecności oskarżonego, który o terminie tej rozprawy nie został należycie zawiadomiony.

W oparciu o tak sformułowany zarzut autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy oskarżonego T. G. jest oczywiście zasadna.

Pierwsze zawiadomienie o wyznaczonej na dzień 16 lipca 2012 r. rozprawie awizowano przebywającemu na wolności oskarżonemu w miejscu jego zamieszkania i faktycznego pobytu w dniu 4 lipca 2012 r. Wobec nie podjęcia przesyłki w terminie siedmiodniowym, ponownie pozostawiono zawiadomienie o korespondencji w miejscu zamieszkania oskarżonego w dniu 12 lipca 2012 r. Zawiadomienie o terminie rozprawy odebrane zostało osobiście przez oskarżonego w dniu 17 lipca 2012 r., czyli już po terminie rozprawy, na której w dniu 16 lipca 2012 r. merytorycznie rozpoznano apelację obrońcy, uznając ją za oczywiście bezzasadną. W sprawie brak informacji, by wyznaczony termin rozprawy apelacyjnej był znany oskarżonemu z innych źródeł oraz by zrezygnował on z uprawnienia do osobistej obrony w instancji odwoławczej. Z korespondencji nadesłanej do Sądu odwoławczego przez oskarżonego po powzięciu przez niego informacji o odbytej rozprawie apelacyjnej wynika, że miał on zamiar czynnie w niej uczestniczyć, realizując wraz ze swoim obrońcą uprawnienia wynikające z art. 453 § 2 i § 3 k.p.k. Błędne uznanie, że prawidłowo powiadomiono oskarżonego o terminie rozprawy apelacyjnej i jej przeprowadzenie zakończone merytorycznym rozstrzygnięciem bez udziału oskarżonego w konsekwencji pozbawiło go prawa do osobistej obrony zmierzającej do obalenia oskarżenia lub złagodzenia

konsekwencji karnych za popełnione przestępstwo (art. 6 k.p.k.). Chociaż obecność na rozprawie apelacyjnej oskarżonego konieczna nie była (art. 450 § 2 k.p.k. a *contrario*), to w myśl przepisu art. 450 § 3 k.p.k. oraz art. 117 § 1 i 2 k.p.k. rozpoznanie sprawy pod nieobecność oskarżonego nie pozbawionego wolności możliwe jest jedynie w wypadku, gdy wcześniej doszło do należytego zawiadomienia oskarżonego o terminie rozprawy w formie i sposobie przewidzianym przez przepis art. 132 i następane k.p.k. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2006 r., II KK 204/05, Lex 181323).

Przedstawione rażąco naruszenia prawa procesowego mogły mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w W.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę orzeczono jak w wyroku.

Zarządzenie o zwrocie opłaty kasacyjnej wniesionej przez oskarżonego T. G. zostało wydane na podstawie art. 527 § 4 k.p.k.